

Sygn. akt. III K 980/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2013r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Pragi Południe w Warszawie Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Bus-Masłosz

Protokolant Magdalena Madej

w obecności Prokuratora ---

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 31 października 2013r. sprawy

1. M. E., s. A. i L. z d. E., ur. (...) w G. (Rosja)

oskarżonego o to, że w dniu 28 lipca 2013r. w W. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. A. I., zabrał w celu przywłaszczenia 25.200 USD na szkodę V. T., **tj. o czyn z art. 278§1 kk**

2. M. A. I., s. S. i H. z d. H., ur. (...) w G. (Rosja)

oskarżonego o to, że:

1) W dniu 28 lipca 2013r. w W. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. E., zabrał w celu przywłaszczenia 25.200 USD na szkodę V. T. - **tj. o czyn z art. 278 §1 kk,**

2) W tym samym miejscu i czasie jak w pkt. 1), zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 650 zł oraz notebook m-ki S. o wartości 200 zł czym działał na szkodę V. T. - **tj. o czyn z art. 278 §1 kk,**

orzeka

I. oskarżonego **M. E.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 278 § 1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.;

II. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **M. E.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. oskarżonego **M. A. I.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 1) aktu oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 278 § 1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

IV. oskarżonego **M. A. I.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 2) aktu oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 278 § 1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

V. na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec **M. A. I.** i orzeka karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **M. A. I.** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;

VII. na mocy art. 72 § 2 kk zobowiązuje oskarżonego M. A. I. do naprawienia szkody poprzez zapłatę pokrzywdzonej W. T. kwoty 650 zł;

VIII. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

sporządzone w trybie art. 424 § 1 a kpk

odnośnie oskarżonego M. – A. I.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. A. I. i M. E. znali się od około 10 lat, jeszcze z czasów, gdy obaj zamieszkiwali w Czeczenii. M. E. w Polsce zamieszkiwał w W. w domu przy ulicy (...) wynajmowanym przez jego partnerkę V. T..

V. T. w szafie w swojej sypialni przechowywała torebkę z zawartością pieniędzy – dolarów amerykańskich w kwocie 25.000,- oraz portfel z zawartością 500,- zł. Jej konkubent M. E. wiedział o tym, że jego partnerka ma ok. 20.000,- USD oraz o miejscu ich przechowywania.

W dniu 24 lipca 2013 r. do V. T. i M. E. przyjechał M. – A. I..

W dniu 28 lipca 2013 r. po południu V. T. wraz z M. E. wyjechali nad Z.. W domu przy ulicy (...) pozostał M. – A. I.. Przed wyjazdem M. E. przekazał M. – A. I., iż w sypialni jego konkubiny znajduje się torebka z pieniędzmi w nieznanej mu kwocie. Ustalili, że podzielą się tymi pieniędzmi. M. A. I. miał zostawić połowę pieniędzy w użytkowanym przez M. E. samochodzie C. (...) o nr rej. (...). W tym celu M. E. pozostawił w domu kluczyki do tego samochodu.

Gdy M. – A. I. został sam w domu, wszedł do sypialni i z szafy zabrał pieniądze – dolary amerykańskie w łącznej kwocie 25.200,-. Ponadto zabrał także pieniądze w kwocie 500,- zł, które były w portfelu w szafie oraz 150,- zł, które V. T. przygotowała przy domofonie, gdyż oczekiwała na kuriera z przesyłką za pobraniem, a także uszkodzony komputer – netbook marki S. o wartości ok. 200 zł. Z kwoty, którą zabrał – 13.300,- USD schował w schowku samochodu użytkowanego przez M. E..

Kiedy V. T. wraz z M. E. wieczorem wrócili do domu stwierdzili, iż furka i brama są zamknięte, natomiast drzwi do domu, drzwi balkonowe i okna na parterze były pootwierane na oścież. V. T. pobiegła do sypialni na piętrze i stwierdziła, że zginęły jej oszczędności, brakowało także pieniędzy przygotowanych dla kuriera i netbooka.

W toku przeszukania samochodu M. E. znaleziono 13.300 dolarów. W samochodzie M. A.-I. odnaleziono netbook.

V. T. odzyskała kwotę 25.200 USD oraz netbook.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: wyjaśnień oskarżonego M. – A. I. (k.47-48), wyjaśnień oskarżonego M. E. (k. 40-41), zeznań świadków: Ł. S. (k. 9v), V. T. (k. 12-12v, k. 23 i k. 76), protokołów zatrzymania osoby (k. 3 i k. 18), protokołów przeszukania (k. 4-5, k. 6-7, k. 19-21, k. 32-34), protokołu okazania (k. 35-36), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 59-68).

M. – A. I. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że żałuje tego, co zrobił, do kradzieży namówił go kolega, a on się na to zgodził; kolega polecił mu, kiedy wraz z konkubiną wyjadą nad Z., udanie się na piętro domu, do sypialni, gdzie w torebce w szafie miały znajdować się dolary należące do V. T.. Wziął, z tego co pamięta, 25.000,- USD. Ponadto zabrał także komputer netbook marki S. oraz pieniądze w złotówkach; kolega dał z tej kwoty coś ponad 13.000,- USD, bo kolega się bardziej poświęcił; zadeklarował, że odda pieniądze, które zabrał, ponadto zadeklarował chęć poddania się karze w trybie art. 335 kpk

Wyjaśnienia oskarżonego M. – A. I. należało uznać co do zasady za wiarygodne. Są one spójne i logiczne, nadto zbieżne z zeznaniami pokrzywdzonej oraz zostały potwierdzone pozostałym materiałem dowodowym w postaci protokołów zatrzymania, przeszukania oraz okazania. Odnośnie podanej przez oskarżonego kwoty pieniędzy w dolarach tj. 25.000 USD zważyć należy, iż nie podał on dokładnej kwoty w złotych, jednakże przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zaś w treści zarzutów, które zostały mu przedstawione przed rozpoczęciem przesłuchania jednoznacznie wynika wartość szkody w dolarach. W ocenie sądu uznać należy, iż ta drobna rozbieżność wynikała wyłącznie z niepamięci oskarżonego co do szczegółów.

Sąd dał wiarę także wyjaśnieniom drugiego oskarżonego M. E., który wyjaśnił, iż to on polecił M. – A. I., aby zabrał pieniądze jego konkubiny, policzył oraz podzielił po połowie, a następnie umieścił część w schowku jego samochodu. Zważyć należy, iż są one wyczerpujące i logiczne nadto nie zmierzają do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Sąd uznał za wiarygodne także stwierdzenie, że oskarżony nie wiedział nic o kradzieży komputera oraz pieniędzy w złotych, podane przez niego okoliczności były zbieżne z wyjaśnieniami M. – A. I., nadto w jego samochodzie znaleziono tylko dolary, a gdyby porozumienie pomiędzy oskarżonymi dotyczyło wszystkich przedmiotów zabranych przez M.-A. I. z dużą dozą prawdopodobieństwa można stwierdzić, iż byłyby tam także złotówki.

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania złożone przez świadka V. T.. Są one logiczne, spójne i wyczerpujące. Nadto znajdują potwierdzenie nie tylko w wyjaśnieniach przyznających się do winy oskarżonych, ale także protokołach przeszukania samochodów obu oskarżonych, podczas których odnaleziono netbook oraz część pieniędzy.

Sąd dał wiarę również zeznaniom funkcjonariusza Policji Ł. S.. Były one spójne i logiczne, nadto nie było żadnych powodów, dla których świadek, który jest osobą obcą zarówno dla oskarżonych jak i pokrzywdzonej miałby składać zeznania sprzeczne z obiektywnie istniejącą rzeczywistością.

Nie było także powodów do zakwestionowania prawdziwości treści zawartych w nieosobowych źródłach dowodowych w postaci: protokołów zatrzymania osób, protokołów przeszukania, protokołu okazania, protokołu zatrzymania rzeczy, które zostały sporządzone przez osoby mające odpowiednie przeszkolenie zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie regulacjami. Sąd nie miał w tym przedmiocie żadnych wątpliwości, jak też żadna ze stron toczącego się postępowania nie kwestionowała tych dowodów.

Oskarżony M. – A. I. w dniu 28 lipca 2013 r. w W. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. E., zabrał w celu przywłaszczenia 25.200 USD na szkodę V. T. oraz w tym samym miejscu o czasie, jak wyżej, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 650 zł oraz netbook m-ki S. o wartości 200 zł czym działał na szkodę V. T.. Obydwa czyny wyczerpują znamiona występku określonych w art. 278 § 1 k.k.

Należy zauważyć, że przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. może dopuścić się każdy, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Zgodnie z art. 115 § 9 k.k. rzeczą są także polskie bądź obce pieniądze. Omawiane występkę można popełnić wyłącznie umyślnie, nadto w zamiarze bezpośrednim.

Trzeba w związku z tym wskazać, że oskarżony w istocie zabrał pieniądze w kwocie 23.200,00 USD, 650,00 zł oraz komputer Samsung o wartości 200 zł. Rzeczy te należały do V. T.. Oskarżony działał celem włączenia tych rzeczy do swojego majątku, a w odniesieniu do dolarów – do majątku swojego i M. E., z którym w tym zakresie działał w porozumieniu, co świadczy o działaniu przezeń umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

Czyny, których się oskarżony dopuścił, cechował znaczny stopień społecznej szkodliwości. O stopniu społecznej szkodliwości decydują łącznie czynniki z art. 115 § 2 k.k., przy czym nie suma wszystkich tych czynników, a przede wszystkim ich natężenie. M. – A. I. swoim postępowaniem uderzył w dobro prawne, jakim jest mienie. Działał w zamiarze bezpośrednim z niskich pobudek. Przepis art. 278 § 1 k.k., jakkolwiek nie jest zagrożony surową, w kontekście innych, sankcją, jednak znajduje się w grupie przepisów chroniących własność, a więc wartość istotną, jaka powinna podlegać ochronie przez państwo, wartość podlegającą również ochronie konstytucyjnej. Kwota, jaką ukraść oskarżony nie jest bagatelna, zaś sposób jego działania związany był z zaaranżowaniem okoliczności ukierunkowanej

na popełnienie przestępstwa. Nadto, wykonane zostały, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyli przysporzenia bez istnienia podstawy prawnej. M. – A. I. zaboru dokonywał kilka razy w domu, którego miał wyłącznie pilnować, w dzień, wykorzystując nieobecność właścicielki. Względy te prowadzą do wniosku, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego należy uznać za znaczny.

W ocenie sądu, który w niniejszej sprawie procesował w trybie art. 335 kpk, uznał, że wniosek złożony przez Prokuratora, zasługiwał na uwzględnienie w całości. Wymierzając za każdy z czynów na mocy art. 278 § 1 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności sąd uznał, iż jest ona adekwatna do okoliczności sprawy. Jako okoliczności obciążające sąd uznał w/w okoliczności dotyczące motywacji sprawcy i stopnia społecznej szkodliwości, jednakże zważyć należy, iż oskarżony nie był jak dotąd karany, przyznał się do winy i złożył wyczerpujące wyjaśnienia, które przyczyniły się do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie i przede wszystkim oddał większość zabranych przez siebie pieniędzy.

Na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji biorąc pod uwagę łączność pomiędzy obydwoma czynami, w szczególności okoliczność, iż drugi z czynów został popełniony niejako przy okazji realizowania zamiaru podjętego wspólnie z drugim oskarżonym.

Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności na okres 2 lat próby. W ocenie sądu dotychczasowa niekaralność oraz zachowanie oskarżonego po popełnieniu przestępstwa pozwala przypuszczać, iż tego rodzaju zachowanie było incydentem w życiu oskarżonego i będzie on w przyszłości przestrzegać obowiązującego porządku prawnego.

Ponadto na mocy art. 72 § 2 kk sąd zobowiązał oskarżonego M.-A. I. do naprawienia szkody poprzez zapłatę pokrzywdzonej V. T. kwoty 650,- zł, tj. kwoty, której pokrzywdzona nie odzyskała. Należy w tym miejscu nadmienić, iż Prokurator we wniosku nie sprecyzował podstawy prawnej tego rozstrzygnięcia, nie zostało to doprecyzowane także we wniosku oskarżonego (k.48). Zdaniem sądu zobowiązanie do naprawienia szkody jako obowiązku okresu próby było bardziej adekwatne do okoliczności niniejszej sprawy.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych biorąc pod uwagę, iż utrzymuje się on z prac dorywczych i ma 4 osoby na swoim utrzymaniu.